

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 ft — kr. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 — — — Egyre szám — 10 —

Külföldi postán minden kötetben: FÖL-PAUCZ,
V. E. C. S. E. Y. HÁZ FÖLDÉSZINT A szerkesztő-
ségbe bérmentve küldendők.

Előfizethető helyben:

TELEPEDI K. LAZOS és GY. CSÁTHY KÁROLY
Könyvkereskedésben a szerkesztőségnél. —
Egyébült a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

Ötötöttes betűtérlet 5 kr.

Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több szobor
hirdetése, akta szerint a legolcsóbb
árért.

Bélyegdíj: minden betűtérlet 1000 30 kr.
„Nyitólé”-en megjelölt kötetben ötötöttes
betűtérlet 15 kr.

Név vagy bérmentésnél be kell mutatni
nem vételek tekintetében. — Ugyanlétlen ké-
rletek sem adhatók vissza.

A hűség és az alkotmány.

Ha végig tekintünk már egyfolytában 10 éves alkotmányos életünkön, — lehetetlen ama meg-megújuló jelenségek előtt kitérnünk, miszerint Magyarország népe az alkotmányos igazgatás és kormányzás terén időről- időre mindig sikerült a forgalomba hozott eszmék elől, melyeknek azok, kik vagy nem szeretnek, vagy épen már nem is tudnak önállóan gondolkodni, nemcsak hitelt kölcsönözni, sőt éppen meggyőződéséért érlelődésért buzgólni megne szünek; miszerint Magyarország népe az alkotmányra képtelen, képviselői megválasztása: szóval: az önkormányzattól feladatul jutott ügyek ellátása és ellátására elégtelen.

Nem tartozunk azon túlzók sorába, kik népdicsőitési lázrohamok közepette kéznek a népek hűségére oly éretnyket tulajdonítani, melyekkel az nem dicsőíthetők, sem azok sorába, kik a tömeges szűzidevény meg ferde irányban is, mint áradattal azért usznak, hogy nyomorult gúg és érdeküket kielégíthessék, — de a centralista faj, vagyis azon egyének támadásait, kik az abszolút korban születvén, vagy nevelkedvén a mostani alkotmányos korba számúzve érzik magukat a nép részéről, mint alaptalan ráfogást vissza kell utasítaniuk azért, mert az elszomorító mérvben előtérbe jutott érdekek és hűség nem annyira a földmívelő és iparos igényeit, — kik előtt ama magas hűségök egyszerűen ismeretlenek. — tünteti elő, hanem inkább a hivatalnokok, tudósok és sok másokét, kik váltott elveik árán szemünk láttára egyes-tek ki a hatalommal oly valamit, mit köznyelven hivatalnok neveznek, kiknek érdekében új hivatalok készülnek, mert innen dátáltak ki, hogy a bürokrácia magaslatára rakják tudományukat azon térűű lábához, ki az emberek hűségait — mint hajdan Caligula, midőn lovát consullá nevezte, vagy Károly, midőn a vesepesenyét lovaggá felütötte, — annyira felütötte az eljárást, hogy szolgálatkészségüket, elvtelenségüket meg nevétség tárgyává tenni sem sajnálja.

Ha már a fentebb előidottakhoz hozzámondja az olvasó, a közvetve választási és virilitásfele apparatusokat, továbbá azon körülményt, mely szerint az, ki királyi adója fizetésével tartozásban maradt — a választó és választhatók közül kiejtették, készen áll azon talány feltejtése, hogy Magyarország népe az alkotmányra megérve nincsen és az önkormányzattól folyó ügyeinek ellátására és ellátására elégtelen, mert hiszen köz tudomású dolog, hogy a választási urnák- ból a fenálló census mellett több szolga- bíró kerül ki, mint más afféle értelmi és erkölcsi fensőbbség és tekintély, melyről távol elő nagy hazánkba mindannyiszor élesmerőleg emelkedtek, és a mely fensőbb- ségeket a nép mindig elfogadott: az is köz tudomású dolog, hogy a virilitás léte- sítéssel több községek és kerületekben épen azon tekintélyek léptek beljebb a kormányzatba, kik a községek javait elő- nyos hivataloskodással kezelték és ócska tekintélyük és érdekük a néppel annyi- szor ellentétes állást foglalt és foglal el.

De vegyük a községi ügyek ellá- tása és ellátását, az épen nem a nép-

nek róvható fel, ha valamely polgármas- ter, valamely község ügyeit, határozatait a maga érdekeihez kívánja idomítani, ha a halhatatlan testület előző üdvös határozatait figyelmen kívül hagyhatja, megsemmisítheti, és minden terv s elők- szület nélkül titkos czélok előrére szol- gálólul hozottakká bizonyosodnak azok, és azok által a rabulistika illi diadalát és a nép, mely a förtély albüleskedés rabulistikát nem tanulmányozhatja, csak passzív állásra van kárhoztatva az aktív sógerség komaság és minden elűzőekkel új Akhó, új Veresekkel szemben. Bizonyára mindezekből még nem következik az, hogy a nép képtelen volna önkor- mányzattól folyó ügyeit elláttatni és az elődei hibáit követni, egy kissé mindegy hajlandó főnököt, évi jelentéseket kívánai, ha ebbeli szándékában 3t felsőbb helye- ken is támogatják.

Mindezeket azért soroltak elő, hogy ha országunk alkotmánya, — melyhez mi azért ragaszkodunk, mivel azt egy- részről önképző, másrésztől a megtolult gözt elavított szelap villámhárbító con- servatív intézménynek tartjuk, — felfüg- gesztették, megörizzük és fenntartjuk azon hitünket, miszerint az nem a nép érte- lensége, hanem a hűség örlöge buktatta meg.

tiszviselőinek, a eseléségnek fizetése a had- tartási költségekkel együtt 41.273 ft 70 dé- nár volt s mindezt összesen a mai pénzérték szerint egy millió forinttal többet tett. (Szilá- gyi S. idézett munkája I. k. 273. l.) E mellett nem szabad felejtetni: Lorántfy Zsuzsanna egy- szerű volt erkölcsi ében s a fényezés nem volt túlzott udvarában. Kisebb-nagyobb bírtok főurak versenyeztek egymással s a fényezés nem egy család anyagi viszonyait rongálta meg, szolgálattevő személyzet mellett a tisztség- gyámoltatás s egészben véve rend meglődjék: voltak általános elvek és részletes szabályok, melyek egyenkint kijelöltek helyét, munkakö- röt, felosztást idejét minden egyesnek. E tekintetben a legpéldásabb rend tükre Bethlen Gábor udvara volt. Részlet-kig terjedő utá- stás adott ö udvarmesterének s Csúthy Gás- parra, „ki gyermekébe öta a fejedelem hára mögött forogott” bizaték a rend fenntartása. A legelső terembe a „palotás hadnagy” (palota őr) alárendeltjeivel, a másodikkal az udvar népe, étek-fogók, inasok: a harmadikkal a fő- fő-emberek léphettek szabadon: az előterembe csak tanács-uraknak és belső hites-tiszviselő- nek szabad a bemenet; ezen belül, a kihall- gatási terembe csak a kancellár főkomornyik által bejelentettek. Az audiencia termen belül vannak a fejedelem lakó és hálozóái. Az asztalokok, étekgökök udvarló ifjak, a palot- ában hálnak: kilencz órakor mindenkinek ott kell lennie, különben darabontok kísérik odv. Uton az udvarmester is vízart: a főkapitány és alkaptány önkint 30 emberrel felváltva örködik. A konyha a „praefectus” gondjaira van bízva. Szolgálatra csak megbíthető egyének alkalmazhatók: csak felesküdt étek-fogók hoz- hatják a konyhába az éteket: az asztalok szemelátára adatok át nekik az étek. A rend fenntartására 10 gyalog rendeltetik a konyha- mester mellé.

A fejedelem és vendégei asztalhoz ülés s az étek-fogók a felelet leszedrén, mehetnek a bejáratok a magok ebédjére: midőn azonban a fejedelem asztalára a gyümölcs adatik, már ismét meg kell jelenniük. A fejedelem szol- gálatára két apródnak folytonosan készen kell állani. Az udvarló ifjak a fejedelem asztaláról kaptak 8, söt több tál éteket, a pohárokok, bortöltők három tálalt. (Salomon F. kisebb tört. dolg. Bethlen Gábor udvara 325—330 l.) (Folyt. köv.)

A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. A „Pester Journal” című lapot, magyar faló és pánsz- lát szemle miatt a tud. és műegyetemi olvas- sókör bizottsága 334 egyetemi polgár kérel- mére az olvasdából kiiltotta. A buda-pesti prt. elemi iskola javára rendezett bál tiszta jövedelme 338 ft. 22 kr. volt. Deák Ferencz emlékszóbrára gr. Andrassy Gyula 800, br. Orszy Béla 200 forint adományoztak. A fővá- ros szervező bizottság elhatározta, hogy a fő- polgármester neve ezentul „főispán” legyen. Feleki Miklós színművészt jubileum alkalmá- ból a legfelsőbb helyről is ki tüntetésben fog- ják részesíteni.

Le a mandatummal! Alkotmányos államban azon szokás uralg, hogy midőn valakit miniszterré neveznek ki, az képviselői állásáról lemond. Hazánk legújabb történetében is látnak erre példát. Ghyezy Kálmán, midőn pénzügyminiszterré nevezetett ki, komáromi választó körükből lemondását. — Tisza K. szintén így tett debreczeni választó kör- szejben. Most, midőn Tisza újból nevezetett ki miniszterré, elvárjuk tőle, mint ki az alkotmányt mindég ajakán hordja, hogy további sorsát bizván az istenség vezető kezébe, képviselői mandatumát te- gye választói kezébe. Ezt a debreczeni választó polgárok elvárják és méltán vár- ják el az új minisztertől.

Ujjb nagyvezéri változásról hozott ma hírt Konstantinápolyból a táviró. Edhem pasa letétele ugyanis későbből áll, s helyére Mohamed Rusdi pasa fog kinevezetni.

A XVII. századbeli magyarok szokásai
— Irta Propper N. János —
(Folyt.)

Az udvari személyzet fejedelem lábon György Jób, hópemter 426 forint fizetéssel s magára és egy szolgájára teljes ellátással. Az első fő-bejáró Mednyánszky Jónás 450, a 12 fő-bejáró közül az első 300, a többiek 250, 200, 180 forint fizetést huztak s a főrendhez tartoztak: szolgatartásuk is volt. A fő-ajtónál Dalmady István 190, 1. másod fő-ajtónál 180 ft, 22 bejáró 150—100 forint fizetéssel, szabad étekezéssel, inasokkal jutalmaztaták. Ezek mindannyian „Urain” nevezettel tiszte- tettek meg. A főuri családok ivadékaiból 19 étek-fogó, 1 ajtonál 128—88 ft fizetéssel, egészítette ki az udvari személyzetet. A eseléséghez tartozott 8 szakaes, 2 sáfár, 2 ajtonállo, 1 trombitás, 1 madarász, 3 esatlós, 1 támosó, 2 lovászmaster, 12 kocsis, 11 fel- lejár. Udvari mesteremberek sem hiányoztak. A személye körüli katonaság állott 2 hadnagy, 2 zászló-tartó, 2 dobos, 3 sipoiból, 20 zizedes és 180 közlegényből.

Az összes udvari személyzet pénzbeli fizetése 15.686 írta rugott. Az uradalmi-egyházi

asszony, nemhogy megütődött volna ezen, hanem úgy látszott mintha — a bekeverezendő gyzás eseményt alig bírta már várni. —

Történt tehát, hogy midőn már Inezi ö nagysága a huszonegyedik évet betöltöte: — édes szenedvő mamája kimult az élek sorából.

Persze ez a körülmény stafétaáter minden rokonság közt azonnal tudatva lóna, — s már másnap vagy 30—40 atyafi, unoka testvér, sógor, bátya, néne kis és nagy, — a Baklaki kastélyban egybe vala seregelve.

A nagyságos mama romai catholica szer- tartás szerént lón beszentelve és eltemetve, a nagy családok, mely a kastély nagy termében volt tömördegy gyertyákkal körül rakva, — a a báró Lochnaub család cimzere díszlett jobbról, balról, mely cimzer egy nagy barlang nyílást ábrázolt dus fa-mohával körül növe, — fe- lette két ágadok nagy szarvu bikával — s azok felett a báró hét águ korona, — a bar- langból patak csergedezett kiféle.

Nagyszerű volt a végítésesség, melynek részletes leírását kimeljük a tisztelt olva- sót. —

Magyar szokás szerint az uri tor megü-

nak, hogy pännával azt be nem bizonyíthatnák akár mely hiedelemben levőnek is.

Más világban élünk most, írja tovább, mert kormányunk jó egyetértésben van szultánjuk- kal s mi szeretjük mohamedán atyánkfáit s ök azért minket nem utáltak, hogy profétájuk- at nem tiszteltük: nem megvetendő religiójuk a civilizatiót nem hátráltatja stb.

Az is jellemző a hazánkban bizonyos ideig urkódó törökökre, hogy ök más hódító hitvány nemzetek példájára nem igyekeztek keresztényesen sem nyelvet sem vallást a magya- rokra ráa tukálni, söt ellenkezőleg szüksé- gnyek tartották azonnal hozzá fogni a magya- rnyelvi tanulásához, mely hogy sikerült s mutatják több rendbeli azon korból fenn maradt levelek, melyek egyikét van szeren- esnek olvasónknak bemutatni melynek ered- tetje a Sopron megyei Sz. Ivánfán levő level- tában van.

„Mi kanizsai végházban lakozó Kurta Ibra- him Ispahája, és Karvasi Mohamed Ispahája, sebekalauz, Oda basi és Hussein Hadzi Me- hemed Szu basija adgyuk ez török mahumeti hitüvelünkert a nemzetes és vitéző Sz. Grót- hon lakozó szomszéd vitéz ur barátinknak, egy ním Parli Andorás hadnagynak, Sz. Benedeki Tamásnak, mászados Mátyás, és Rabihi Gyurkó Tamásnak, hogy az minémü Egervári Gyurkó rábrött adnk harmadfél száz ezüst tal- lért, ily okon, hogy két hónap alatt, ha iton nem találja a rabot, ö kegyelmeknek visszaad- juk mi is a pénz és ugyanazon két hónap alatt, ha halála történék azon rabnak a testét tar- toznok ö kegyelmek beküldeni, mi is ezen har- madfél száz tallér fogadjuk a mi török Maho- med hitünkre, és emberségünkre visszaadjuk, melynek nagyobb bizonságára és erősségé- re adtuk ez levelünket, becsültünket megerősít- vén. Adtuk it Koppandba börtöl havának 16- dik napján 1668.”

Hue a fegyvereit mindenféle diadalmasan horlózó his török nemzet nyelvünket megtan- uld, míg azon apró cseprő népek, melyek velünk már századok óta érintkeznek, mai nap- jig sem akarják nyelvünket megtanulni.

VIDÉKI HIREK Lipótvárról Meszer Jó- zsef 16 évre ítélt rablói bört. 24-én megszökött. Nagy Sándor vasmegeji bírtokos 40000 forint helyezett el alapítványt a vasmegeji árva- ház javára. Bacon Nicola zapiesi 25 éves lé- geny rablás és gyilkosság miatt halálra ítélt- tet. Az elítélt kijelenté, hogy a büntetéssel meg van elégedve, s kegyelemért nem kíván folyamodni. Szegeden egy fiatal sühedr 5 ft fogadásból átútsza a Tiszát ott, a hol az leg- szelebb. Maramaros-megyében a ragadozó vadak annyira elszaporodtak, hogy hivatalos vadászokat kell legközelebb tartani. Keszthe- lyen legközelebb az uradalmi pénztár akarták kirabolni, de szerencsére nem sikerült.

ORSZÁGGYÜLES.
— febr. 27. —

Elnök: Ghyezy Kálmán.
Elnök jelenti, hogy a mai ülést 20 kép- viselő kívánatára hirta össze.

A múlt ülés jegy, könyvének hitelesítése után bemutatja az elnök ö felségének az orsz. gy.-hez intézett kir. leiratát melynek tartalma szerint Tisza Kálmán újból minisz. elnöké ne- vezetett ki.

A ház szólanul hallgatta azt meg, ugy szintén a kinevezést egyes kir. kéziratokat.

Helyf Ignácz: T. ház! A házszabályok értelmében kérek szót. A házszabályok 145. §-a így szól: „Szót kérhetnek bármikor azok is, akik: a) napirendet indítványozni, b) ne- talányi események megtámaszása válaszolni, c) szavaiak elferdítését röviden helyreigazítani, vagy d) a házszabályaira hivatkozni akarnak.”

T. ház! A lehető legkellemetlenebb felad- ata egy, különösen pedig a kisebbség padjain ülő képviselőre nézve, midőn a ház elnökének eljárást kénytelen megtagadnák. Hiszen a mi támaszunk, egyetlen támaszpontunk e házban tulajdonképen az elnök ur volna, kihez bizal- lommal fordulhatunk, kinek részrehajlatlan- ságában mindig bízhatunk, még akkor is, midőn a ház többi oldalán ülők a legnagyobb szenedvélők által vezettetnek.

Ilyen kellemetlen helyzetben találok magamat, midőn kénytelen vagyok egy sajnós, mondhatnám botránys esetet a háznak tudom- sására juttatni. (Helyeslés.)

A házszabályok 182. §-a értelmében, mely szerint 20 tag kívánására az elnök mindig ülést köteles hirdetni, a háznak 20 tagja, köztük magam is, ülést kért a t. elnök úrtól tegnapra hétfőre. Az alírt 20 képviselő közül kettő személyesen elment, odaadandó e kérvényt. A t. elnök ur azonban mindenek előtt kijelentette, hogy igaz ugyan, hogy a házszabályok világos szavai szerint 20 képviselő kívánására az ülést összehívni köteles, de ö maga előtt csak kettőt lát nem huszat, az írásra nem adhat semmit (Mozgás.)

Engedelmet kérek, t. ház, felesleges constatálom azt, hogy a világ minden országában, minden osztályában és tárgyában a kíván- ság kifejezésére legnépszerűsebb alakjának az írásbeli tekintik; — annak tekintik a mi ház- szabályaink is elannyira, hogy mindenütt, a hol fontos parlamentis actusról van szó, kimondják, hogy azt írásban kell benyújtani. Ennek tehát eleget tettünk; de a t. elnök ur ezen alakkal be nem érte, hanem szükségesnek találta kijelenteni, hogy szükséges, hogy ezen 20 tag nála jelenkezzék (Mozgás balról) és jelentsé ki azon kívánását, hogy ülést tartassék: azt nem tette hozzá, hogy tételdve kell az ülést kérni, hanem beírta azon kívánás nyilváníttásával hogy mindenki személyesen jelenkezzék előtte. Igaz, én érzem, t. ház, hogy nekünk nem lett volna szabad e követelésnek engednünk, mert törvény és szabály ellenes követelésnek engedni nem szabad, a szabad embernek; de miután fontosabb volt előtünk a közügy, mint a személyes tekintet s miután ez nem csak saját személyeinket, hanem a ház mindenki tagját illette (Helyeslés balról) mert szerintünk a ház mindenki tagja meg van sértve ezen eljá- rás által — mi nehogy az által megengedjük, hogy teljesedésbe menjen az elnök azon világos szándéka, hogy kérésünket az után kijátssa, (Felkiáltások balról: Ugy van! Ugy van! El- lenmondások a középén.) megtettük; egyenkint elmentünk az elnökhez és teljesítettük ezen nem jogosult követelést.

Hogy mi volt ennek az oka, azt magya- ráznom felesleges; felt az elnök, hogy tan kel- lemetlen dolgot találok mondani itt az akko- rban meg Bécsben idézett diploma vesztett hi- vatlan zugprokátornak (Elélek derűtség.) Hogy ez volt a célja, világosan kitűnik azon újabb sértésből, a melyet a házszabályok elővetett az által, hogy mi hétfőre kértük az ülést, ö daczára annak, hogy a házszabályok világosan mondják, hogy akkor tartozik az ülést össze- hívni, a mikor 20 tag kívánja, mert máskép a véglegesleg halaszthatnák, nem hétfőre, hanem keddre hirta össze az ülést, tudván hihetőleg távirati uton, hogy az általam említett diploma vesztett zugprokátork diplomáját addig vis- szanyerik.

Elősoroljam-e hányféle sérelmet tartal- maz az elnöknek ezen eljárása? Megsértette a törvénynek 1848. 4. t. c. 10-ik szakaszát, mely az elnöknek föhivatalásul tűzi ki a házszabá- lyoknak szigorú megtartását és megtartását. Megsértette a házszabályoknak általam már is- méltelve felolvasott világos szavait, megsértette a ház tekintélyét az által, hogy a ház tagjait öltetura kényserítette, a mely sehogy sem fér össze azon tisztelettel, a melyet minden kép- viselő önnagya iránt követelhet.

De megsértette a képviselőket még be- esületökben is, mert a midőn két képviselő hozzá megy egy irással kezében, melyre 20 tag van aláírva, s ö megis azok személyes meg- jelenését követeli, ez világosan azt jelenti, hogy ezen két képviselőt falsificatióval gyanúsítja. Engedelmet kérek, erre nincs jog az elnök- nek, hanem eljárása jogot ad nekem és minden képviselőnek, azt mondani, hogy az elnök ur a házszabályokat szándékosan megbanjítsja.

Foutolja meg a t. ház, hová vezetne az, ha ily dolgokat hallgatva elütrünk. Első sor- ban oda vezetne, hogy megbomlanék a mi ta- nácskozási rendünk. Mert hogyan lehet valaki- től követelni, hogy ö vakon engedelmessédjék a házszabályok tiszteletben tartása tekintet- ben azon elnöknek, a ki első, ki azokat meg- sérti?

Szomorú e tünemény másodszor azért, mert mikor minden alkotmányos fogalom sze-

„Inezi! — te nagyságos kisasszony! — Inezika, te szép dus gazdag Inezika! — do- miniumok urnöve, — mit fogsz most tenni? Hány adomik kell ajjodra, tíz, husz, száz, ezer? Marsch! egy sem kell, epedjetelek értem, bor- juljatok lábaimhoz, esőköljátok cipőm nyo- mait. —

Ah! mily boldog az ember, mikor maga parancsol magának, mily élvezet azt tennem a mit akarok, eselekedeteimnek ura lenni, senkitől nem függeni, egy pár dominiummal rendelkezni. Most bimbózik az élet előtem s ha majd kinyílik; olv. üdv. gyönyör, meg a nemdenható tudja mi lesz még! — És avval nehány perczig merevül beletekintve még egy- szer a nagy tükörbe, egy ott közelében álló ponadés ezüst eszuprot egy vágot a középhe, hogy a csak egy eszörpömpöve hullott össze- szint, meg száz darabokra, az a 4—5 száz fo- rintos tükör, az a nagy tükör, a mely szegény Inezianak taa elöbe röögöte jövőjét —!

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRGYÁJA.

Falusi életképek
a régi jó világból.
Irta Csallán Péter.
(Folytatás)

Kedves jó anyát alig ismertem fel, annyira összeaszott, megvénült, megcsúszott és nagyon elbetegedett. — Egy hosszú, sugár, barna, elaszott, lelkiszorvással bélyegzett arcu so- vány asszony volt, keveset szólt, egész nap semmit nem csinált, csak maga elébe bámult a pádicmentoura — mintha onnan valakit vána. —

Inezika pedig egész ellenkező volt. Csinos, sugár magas és karcsu növesü, kifejezőteljes arca volt. — Magassága kör- lübelől soványka alakú, hegyes orra szabá- lyos volt az igaz — hanem keskeny ajkain, a guny, irigység és rossz indulat mutatá jeleit, dus haja jobban hajlott a verességben, mint akar a szokéban, avagy a barnában, hosszú

véknyas nyaka s mellé nagyocsa lábai, meg- másíthatlan jelöl szolgálta annak, hogy nem mint vén „szüz,” hanem mint vén leány fog az élek sorából kiköltözni. —

Midőn Bécsből baza került, a nevelő- intézetből, ö a vidéken mint valami mezeort, s a Haute wolec kiténő cométáját bámulták, mert annyával el, el, rándult Kassára, hol pom- pás uri lákok volt. — Pesten, Bécsben, gyak- ran megfordultak, részint édes anyja egészsé- gének tekintetéből, részint pedig Inezi kisas- szonynak szórakozást szerzeni. —

Roppant jövedelmét édes mamája, az apai bírtok után tökésítette, — megjegyzendő, hogy ö nagysága egy szegény öbester leánya volt csak, de mivel bárónő volt, e végett vette el Inezika édes atya Ngs Kortlik József ur, mint valóságos belső titkos tanácsos — ki az insurrectio alatt egy százados toborzott és öbes- teri rangot nyert. —

Inezi ö nagysága, mig édes anyja élt, az atyai ház körében valódi apaca életet élt Bak- lakon, de mindeneukánna édes anyja a ha- nyatló, s vége felé járó egészségi állapotnak látszott ma holnap feloldozni önmagát; a kis-

szegény, nemhogy megütődött volna ezen, hanem úgy látszott mintha — a bekeverezendő gyzás eseményt alig bírta már várni. —

Történt tehát, hogy midőn már Inezi ö nagysága a huszonegyedik évet betöltöte: — édes szenedvő mamája kimult az élek sorából.

Persze ez a körülmény stafétaáter minden rokonság közt azonnal tudatva lóna, — s már másnap vagy 30—40 atyafi, unoka testvér, sógor, bátya, néne kis és nagy, — a Baklaki kastélyban egybe vala seregelve.

A nagyságos mama romai catholica szer- tartás szerént lón beszentelve és eltemetve, a nagy családok, mely a kastély nagy termében volt tömördegy gyertyákkal körül rakva, — a a báró Lochnaub család cimzere díszlett jobbról, balról, mely cimzer egy nagy barlang nyílást ábrázolt dus fa-mohával körül növe, — fe- lette két ágadok nagy szarvu bikával — s azok felett a báró hét águ korona, — a bar- langból patak csergedezett kiféle.

Nagyszerű volt a végítésesség, melynek részletes leírását kimeljük a tisztelt olva- sót. —

Magyar szokás szerint az uri tor megü-

letett, és nagyszerűen állítottuk ki, de minden esedenesen ment végbe. A felszolgáló oltott lá- bu inasok talpig feketében öltözve, szervioz- ták az éteket és italokat. Semmi toaszt. — roppant egyhangu esendesség és csak evett ivott minden ember. — Inezi ö nagysága fe- lül a nagy asztal elején trónolt, mint valami, hekkikás drága szobor, fekete bársonyban. Szóval mérge gyászban semmit nem evett, s csak finom csalán szövet zsebkendőjét szor- gatá vöröse nyomkodott szeméhez, melyek- nek de nem az ö szemének, hanem a zseb- kendőknek darabjaiért száz, száz, darab arany fizettetett, nota bene abban az időben, tehát mátló számitva über hundred Jahre.

Bevégeztetett a nagy tor.

Hova, hova nem lettek a toros vendégek nines rá gondunk, volt mama, — nines mama — Inezi ö nagysága meg van a háznál!

Másnap, midőn fölkel, fekete bársony általny ruháját magára öltötte szobaleányai által, s midőn plén parád volt: eleibe állott egy óriási nagy tükörnek, mely a parquettig leért, s grátziósz stellungba tévén magát elkez dett eképpen monologizálni.

